

արդեօք դու՞ք եք ։ Այս ես չեմ կը պատաս-
խանէ Ասրդիս աղան, և գործը գողին հետ
ըլլալուն տարակիցը ջմալով, չորս կողմը
կը դիտէ, և դարձնը մասած ոստիկանու-
թեան զինուորներէն մէկ քանին հեռուէն
նշանաբելով, պարկը թելին տակէն կը հանէ
հոն կը դնէ և նիմքը կամաց կամաց պահ-
ւոտած զինուորներուն մօտը կերթայ ի-
մացընելու որ գողը գտած է : «Եղին մի-
ջացին մարդը նատած տեղէն կելնէ, պարկին
քով կերթայ, ոտքովը կը զարնէ, և սոր-
իին ձայնն առնելուն պէս, կը վերցընէ
կանոսկը կը զարնէ և կսկսի երթաւ : Այն
ժամանակ Ասրդիս աղան ոստիկանութեան
զինուորներուն ձայն կուտայ, բայց տես-
նելով որ անոնք հեռուն են և մարդին ալ
միւս կողմէն հեռանալու. վրայ է, որալ չի
փախցընելու համար ինք կը յարձակի գո-
ղին ետեւն : »Եղին միջային երկու զինեալ
խրուաթ երեւան կելնեն, և կուգեն Ասր-
դիս աղային վրայ յարձակիլ, բայց լերան
մէկ քանի կողմէն երեւան ելնող ոստիկա-
նութեան զինուորները տեսնեինուն պէս,
կսկսին փախչիլ. ստակը տանող ընկերնին
առ պարկը կը ձգէ եւ այնպէս կը փախչիլ :
Ասրդիս աղան եւ զինուորները գողինուն
ետեւէն կիյան, որոնք իրարմէ կը բաժ-
նուին եւ տարբեր կողմեր կը փախչին :
Քաւական ժամանակ գողինը լեռնէ լեռ
հալածելէ ետեւ, վերջաղէս մէկը կը
բանեն :

Արաբատմեն թէ Սարգիս աղան ինք աշ-
մենէն առաջ գողին վրայ հասեր է, և գողին
ասորձանակ պարապեր է իր վրայ, բայց կը-
րակ չէ առեր, ինք ալ գաշոյնով՝ յարձա-
կեր է գողին վրայ, բայց գողը փոսի մը
մէջ նետուելով՝ Սարգիս աղային հար-
ուածը վիճպեր է, և ինքն ալ փոսր նետո-
ւելով՝ գողին վրայ ինկեր բռներ է . ու-
տիկանութեան զինուորներէն մէկ քանին
ալ հանելով՝ գողը կադեր ոստիկանու-
թեան դուռը տարեր են. Խոկ միւս գո-
ղերն Աւելմտազի մացառոււ և անտա-
ռախիս լեռներուն կողմերը փախչելով,
չեն կրցեր բռնուիլ, ուստի ճիւալոր զին-
որներ հանուեր են զանոնք ալ վինտելու
գոնելու համար :

— Աղեքասնկրիպտայէն դրուած նամակ
մը կը ծանուցանէ,թէ Ձեք Ձեքէվ գաղ-
թականաց նպաստելու համար յիշեալ
քաղաքին մեջ կազմուած յանձնաժողովն
օր բառ օրէ մեծագումար զրամական նը-
ւելներ հաւաքելու վրայ է եղեր, և ար-
դէն մեծագումար դրամ զրկեր է Ա. Փօ-
լս՝ յիշեալ գաղթականաց նպաստելու
համար կազմուած կեդրոնական յանձնա-
ժողովն :

— «Աիկամիղբայցն յուլս 27թուով
դրուած նամակ մը կը ծանուցանէ , թէ
ամսոյս 25 ին շաբաթ իրիկուն մէկ քանի
ասաբազմացիք հայեր Ա . Պօլիսէն իրենց
հայրենիքը վերապատճառու միջոցին , «Աի-
կոմիղբայցն քանի մը ժամ՝ հեռու Տե-
յիրսէն Սույու բառած տեղը քանի մը
աւապահներ գէմերնին ելեր , և ունեցած
ստուկնին կողովտերէ զատ՝ մէկ երկուքն
ալ չարաշար վերաւորեր ու փախեր են .
«Աիկոմիղբայց մերձականները վերջոցն ո-
ւ կամ առ կամ առ կամ առ կամ առ կամ

լիւրա պատոհած այս աւագանքութիւննեւ
ըստ ցաւալի տպաւորութիւն մ'ըքած են
վաճառականութեան զբաղացներուն վայ,
բայց քաջայրս ենք որ գաւառ ին կառաւ
վարիչ Ա սեմ. Մաշուք փաշան որեաք
եղած աղդու միջացներն ի գործ կը գնէ
այս չափաց առաջքն առնելու համար :

Եւշչեն յուլիս 20 թուով գրաւած
Համակ մը կը ծանուցանէ, թէ ամսոյս 14 ին
տուուածեան ժամբ Զի միջայները Կանուր
գետին վրայ Ալիխտքրէի գիսնաց Քաղաւ
բաշ ըսուած Ա տլացից ծովեղերեաց քա-
շաքը երկաշարժ մ'նեղեր է, որ աւզպատ-
րափ անձրեւով և սաստիշացունչ հոդմով
խօսն երկու ժամէն աւելի տեեր, և ող-
բայի աեսարան մ'ննացիք է : Քաղաքին
աւենէն ընտիր շենքերը՝ մասնաւանդ եկեղեցին
հիւանդանոյն ու գպղոցը խաղառ աւերակ
եղեր են : Վաւահանդիստին մէջ գտնուող
նաւ մ'ալ ամբողջապէս խորտակուեր է,
ուրիշ երկու նաւեր ալ բաւական պես
կըեր են :

— Ըեդրապուրկէն գրուած նաևակ
մ'աղտասալի գեպք մը կը պատմէ որ յիշ-
եալ քաղաքին բոլը բնակիչները խորին
սպոյ մէջ ձգեր է : Այս ցաւալի գեպքն
է յիշեալ քաղաքին մէջ շնուելու վրայ
եզրող և զրկիթէ լմնած Քրիստոսի այ-
լակերպութեան ընտարձակ և քարուկիր
եկեղեցին յանկարծ կործանումը :

Տաճարին գմբէթը լուսող հասաքաւ
րէ մարդակեներէն (տէսատէի) մէկը կոստրե-
լով՝ սոսկալի շառացիւնով գմբէթը կոր-
ծաներ և փրած միջացին շէնքին բոլոր խաւ-
րիսաներուն կամալմէրն ալ մէկ աեղ փր-
լուցեր է, և թէպէտ աշխատաւորներուն
կերակրոյ հանգստեան ժամանակին հանդիշ-
ութեր է այս գէպզը, և հազիւ քանի մը
հոգիի կենաց վնասովը պիտի վերջանայ ե-
զեր, բայց բազմութիւնն իր անխոհեմ
հետաքրքրութիւնն յագեցընելու համար
եկեղեցին մէջ խռնած միջոցին, գմբէթին
մնացած մասերն ալ կործաներով, բազ-
մաթիւ անձինք տակը մնացեր են, շատեր
ալ մահացու կերպով վիրաւորեր են. Աա-
կայն այս սոսկալի տեսարանը զններու հա-
մար հօն խռնող բազմութեան պատճա-
ռաւ պէտք եղած աղաստութեան միջոցնե-
րըն անմիջապէս անդորքադրելի ըլլալով,
մեռեալիներուն միշտ գուշարը յայտնի չէ
եղեր.

— Պատրայի աշխարհագրական ընկերութեան յունիս 27 նատին մէջ Պ. Վաճակելի անուն Հունվարացի ճանապարհութեան մէջ մը կարդաց, որ խիստ հետաքրքրացարծ տեղեկութիւններ կը պարունակէ միջին Ասիոյ մէկ քանի գաւառաց վկայ :

Պ. Ա. ամսկերի մօտ ժամանակները
Տէրվիշիկերպարանքով Արմեռզանտ, Պու-
խարա և Քիվա մտեր, երկար բարսկ
պղղատեր աչքէ անցուցեր է ոյն երկիր-
ները, ուր Արքօ-Ռօլօի օրէն կիվեր եւ-
րագացի ոտք կախած չէր։
Քանի մը տարի մահմէտական վար-

ժողի մը մէջ տաճկերէն սովորէլ ետև, 1863 մարտին Մէքկէէն թաշխարստան դարձող խումբ մը աղքատ ուխտաւորներու համագիտեր է թէհքանի մէջ, և բարեպաշտ տաճիկ մը ձևանալով անոնց ընկերացեր է։ Թիւրքմէն ծովասպատակի նաւով մը Կասպից ծովուն հարաւային Վակելեան կողմէն անցեր՝ Արևմիջնաթէփէ ելեր են, ուր թամութ ըստւած ցեղը կը բնակի 2000 վահներու ներքեւ։ Հօնկէց

Ճանրայ ենիւլով Մեծին Աղեքսանդրի
շինած ահաղին պարսպին աւերակներն
աչքէ մնյուռցեր է , որ ծովուն եղերպէն
կ'սկսի և 100 մզնի շատ երկայնութեամբ
երկրին ներսերը կը հանի : Պարսպին
վայրի աշտարակներն ու ամբոցները գեռ
կը կենան : « Եցն կարաւանին հետ կաս-
պից ծովուն հիւսիսային արեւելեան կող-
մէն ճանրան շարունակելով , Պ . Ա մա-
պէրի Աթրէք գետն անցեր , Ա րկանայ
անապատը մաներ , և 22 օր սարսափելի
ճանապարհօրդութիւն մ'ընելէ ետեւ յու-
նիսի սկիզբը Քիվայի մայրաքաղաքը հա-
սեր է : Թաշուառ նկարագիր մը կընէ այս
երկրին վայ : Տիրող իշխանը , Աէլիս
Մէհեմետ , հիւանդ բոհասոր մ'է , որ
ուրիշ գործ չունի եղեր , բայց միայն իր
ժողովութէն հարիւրաւոր մարդիկ չնշնն
պատճառներով սպաննել իրեւ կրօնա-
զանց : Պ . Ա մապէրի մինչեւ խունկարա
գացեր է , որուն երկրին արգաւանդու-
թիւն է բայց անելու բակա մեջ :

թեան նմանը չէ տեսեր Սույոց մէջ.
Երկրորդ տեսած քաղաքն եղեր է
Պուլխարա, որ Վիվայէն 10—12 օր հեռ
ուաւորութիւն ունի ուղղի վրայ երկժաւ
լով։ Ճանբան կարաւանը Թիւրքմէն ա-
ւազակներէ վախճաղով Ճանպաթը ըստն
անապատէն անցեր է, ուր վեց օր ջուրի
նեղութիւն քաշելով՝ ընկերներէն եր-
կուքը հսն մեռեր են. Պուլխարայի մայ-
րաքաղաքը Թիւհրանէն շատ աւելի բնա-
գարձակ է, բայց անոր չափ բազմամարդ
չէ. Վանի մը պալատներ ու մզկիթներ
կան քարաշէն, բայց անոնց խոշոր ու
թանձը աշապահները տգեղ երևոյթ մը
ունին. Պ. Ա. ամպէրի կըսէ թէ Պուլ-
խարայի խանութեան ընտէաց թիւը հա-

զիւ երկու միջնորդի կը համանի պարսիկ գե-
րիներն ալ հետ հաշուելով։ Տիրող իշխ-
անն է Առաջապետ խան՝ Քօնովի և
Աթօսարիթ Եւրոպացի Ճանապարհորդ-
ները գլխաւող խանին որդին։ Բարեբա-
րոյ իշխան մ'է այժմեան խանը, բայց քա-
ղաքական ուստանաւներու համար բարբա-
րոսական գործեր ընելու հարկադրեալ է։

Պուխտացի մեջ ամիս մը կենալէ ետև՝
Պ. Ա ամպէրի մեծ ցուսով ձանբայ ելեր
է անուանի Արմբրդանա քաղաքն երթաւ-
լու. Ա եց օր ձանբայ քաղեր է խիստ մազ-
մամարդ և լու մշակեալ երկրի մը մեջ,
և մեծաղէս զարմացեր է ձանբուն վրայ տե-
սած քաղուքներուն ու գեղեցրուն բազմու-
թեանը վրայ : Բայց Արմբրդանա քաղաքն
իրակնկալութիւնը չէպատասխաներլ ։ Էնկ-
թեմուրի քաղաքն անկման վիճակի մեջ
գտեր է . և թէպէտ անոր նախոկին փառաց
մէկ քանի մնացորդները տեսաւ , այսու
ամենայնիւ համոզուեր է որ քաղաքին
համբաւը խիստ չափաղանց էր . Ամենէն
նշանաւոր վարդեմի շենքերն են մէտրէսէ-
ները իսմ վարժարանները , որոց մէկը՝ որ
Էնկթէմուրի կինը հիմնած է , խիստ
փառաւոր շենքմ՛ե . բայց հիմա միայնձա-
կատն ու գուռը մնացած է , որ 121 ոսք
բարձրութիւն ունի , վարդաձեւ միւսիօն-
ներով զարդարուած : Պ. Ա ամպէրի՝
Էնկթէմուրի պալատը կը նկարագրէ իր-
րեւ խիստ հետաքրթական . մասնաւորա-
պէս միշեալ թագաւորին գերեզմանը ,
ինչպէս նաև ահազին կանանչ քար մը՝ որ
անոր աթոռին խարիսխն էր , և հետաւոր
երկրէ մը հօն փոխազբաւեր է , թէ և
գժուարաւ կրնայ երեւակայուիլ թէ ի՞նչ-
պէս կրցեր են փոխագրել . Պ. Ա ամպէ-
րի խւրաբատմութիւնը կաւարտէ իւր չէ-
րամթ համնելովք . Մեծ անկարգութեան
մեջ գտեր է երկրին հիւսիսային մասը ,
Տոսթ Մէհէմէտի մահուրնեն ետև Աք-
զաններուն գէմ ապատամբած ըլլալնուն
պատճառաւ : ։

S U S B U C H U

Յաջողութիւնք կամ ձախորդութիւնք երկ-
րագործական լաւացմանց գործառնու-
թեանցը մէջ :

ԳՐՈՒԹԻՒՆ Գ.

(Հարուսակութիւն Տես թիւ 557-559)

Աւրեմն ի՞նչ միջոցաւ երկրագոլ

կրնայ ստանալ այն բանք՝ու իւեն անհՀու-
թեշու է, զանազաննելու ձեռքն ունեցած
զրուածքներուն մէջ ինչ որ ծամարիս, սը-
խալ կամ վտանգաւոր է, և դատելու
դրքերուն իրեն նուիրած ստուգիւ օդ-
տակար աւանդութիւններուն մէջէն, ու
բո՞նք են անոնք՝ որ կը յարմարին այն
պարագայիներուն՝ որոց մէջ ինքը կը զբու-
նուի, և ո՞ր չափով կամ ո՞ր ամփոփմամբ
արժան է որ այս բանիս հետևելի։ Այս մի-
ջացը միակ է և բան մ'ալ իր տեղը չկը-
նար բո՞նել, ասիկա է և Պարծնական գաս-
տիստակիւթիւնը, այն՝ որ մարդս կ'ըս-
տանայ իրողութիւնները դիմակով, սով-
րելով հողը, անոր մէջ մշակեալ բոյսերն
ու հօն մնունդ ասնող անսասունները։
Բաւական երկար յարմարում մը պէտք
է այս գտատիարակիւթիւնն ստանալու
համար. վասն զի հոս հետազոտութեանց
ասպարեզը խիստ ընդուրձակ է, և երկրա-
գործական իրողութեանց շատելը տարին
միայն մէկ անդամ, տարւոյն որոշեալ ժա-
մանակին մէջ, մարդուս կը ներկայանան։
Այս տեսակ ուսմանց մէջ է որ կրնայ ըս-
ւի, ինչպէս երբեմն երկրագործք կըսեն,
թէ ոչ ոք տէր է, քանզի չկայ մարդ մ'որ
ամեն օր հոս նոր յառաջադիմութիւններ
ընելու միջոց մը չգտնայ. Վտոյդ է որ լաւ
երկրագործական դրուածքներն այս հե-

ասպօտութեանց մէջ դիտողին շատ կ օգնին , և ինքն ալ ասոնց օգնութեամբը գործնական դասախրակակալթիւնն աւելի արագութեամիշ կը նոյն ստանալ . քանզի ասոնց մէջ կը գտնայ շատ մը կէտելու հա-

մար օդատակար առաջնորդ մը . բայց երկարագործական լաւ զրուածքնելուն ընթերցումը գործնական գասաժարակութեան տեղը կրնայ թունել ըսելը ծանր սխալ լունք մ'է , որ միշտ այս տեսակի գործառնութեանց մէջ բազմաթիւ ձախորդութեանց աղքիւրն եղաւ : Եթէ լաւ զրբելը կ'օգնեն երկրագործութեան գործնական դասախարակութեան սուսցմանը , այս վերջինը միայն կը սովորեցնէ ընթերցողին գատել այն վստահութեան աստիճանն որ պիտի ունենայ , ոչ միայն այն հեղինակին վայ՝ որուն գրուածքներուն մէջ խորհուրդ կորոնէ , այլ նաև անոր իւրաքանչիւր հաստատութեանն ու ցոյց տուած ընթացքներուն վայ . Մինչդեռ արուեստին գործնականութեանն օտար ընթերցողը զմայլ մամբ կը բորբոքի այն գրուածքին վայ , որ վարպետութեաթիւ շինեալ և շատ անգամ ներքին համոզման մը պատուղն եղող , կարողական ձայնով մը հրատարակեալ վայլուն տեսականներ կը պարունակէ , գործնական մարդի անմիջապէս հեղինակին մէկ քանի խօսքէն կը տեսնայ բոլորու վին անփորձութեան նշյլներ իրեն դաստալ ու զող մարդուն վայ . Ա ամս զի , միայն գործնականութիւնը կարող է չափ մը տալ , որով կարելի ըլլայ երկրագործական գրուածքի մը իրական յարգն արժեցընել , այս արուեստին գտատիւրակութեանը մէջ միայն իրբեւ աւելի գիւրութեամբ և աւելի արագութեամբ գործնական հմտութիւնք սուսնալու միջոց մը նկատել . Այլուստ խիստ կարևոր գործնական մարդուն համար այս գրուածքներն ամենավայագաւոր առաջնորդներ են այն մարդուն համար , որ կարծէ թէ ասոնց մէջն քաղաք հմտութիւնները կրնան զինքն ազատել արաւեստին հմտութիւնները գործնականութեամբ ստանալու համար պէտք եղած աշխատութենէն ու յարմարմանէն :

Դանապարհորդութիւնք ալ խիստ
ազդու միջոցներ են երկրագործական գաս-
տիքակութեանն ստացմանը . վասն զի
գիտողին շատ մը դրութիւններ և գործ-
նականութիւններ իրարու հետ բաղդա-
տելու առիթ մը կը հայթայթեն : Բայց
այս միջոցներն ալ օգտակար կրնան ըլլալ
միայն անոնց՝ որ արուեստին հետևած
ըլլալով , յառաջադրոյն ստացած են այն ա-
մեն հմտութիւններն որոնցույի միայն կա-
րող կրնան ըլլալ բատել դիտած սովո-
րութիւններն , իրենց գործադրութեան
պարագայից հետ ունեցած զանազան յա-
րաբերութիւններուն մէջ : Երկրագործա-
կան գործողութեանց գեռ օտար մարդն
որ այս նիւթիս վեայ հմտութիւն ստա-
նալու նպատակաւ կը ճանապարհորդէ ,
եթէ վերջն երկրագործութիւն ընէ ; խիստ
կը արտամի շատ մը իրեն օգտակար գիտո-
ղութիւններ զանց առնելուն կամչհասկը-
նալուն վեայ , և այս ինչ սովորութիւնը
կամ այն ինչ ընթացքը սիալ գատելուն
համար . շատ անդամ կը ցաւի ճանապար-
հորդութեան մէջ եղած գիտողութիւնն-
ներուն գրքերուն ընթերցմանէն քաղ-
ած գիտողութեանց նման չըլլալուն , ու-
րոնք կրնան վերսակին ստացուիլ ամեն ան-
գամ որ գործնականութեան իրողութեանց
հութիւն գիտողութիւնները մարդոյս ոգ-
ւոյն մէջ նոր գաղափարներ կը ծագեցը-
նեն կամայնալիսի յարաբերութիւններ ու
բացադրութիւններ կը թելադրեն , որոնց
վեայ գեռ չէր մտածուեր : Ուրեմն կրկին
ճշմարիտ է՝ որ գործնականութեան հըմ-
տութիւնք յառաջադրոյն անհրաժեշտ պետք
են ճանապարհորդութեամբ ստացեալ
դաստիարակութեանն իրապէս օգտակար
ըլլալուն ու ասոր երկրագործին , իւր ար-
եստին գործադրութեանը մէջ վատա-
հութեան արժանի առաջնորդ մը հայթայ-
թեամբ :

Ա երջապէս մշակութեան մը անօրէ ։
Նութիւնը վարող մարդուն գիտելիք և
ուսանելիք գործնականութեան լրացու-
թեանցը՝ նախընթաց տեսակներէն աւելի

